

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3072

гр. София, 24.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 24.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **1309** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 от АПК.

Делото е образувано по повод подадена жалба от Ю. Л. Д. от [населено място] против Кмета на Столична община с искане да бъде установено незаконосъобразно и противоправно бездействие от негова страна, изразяващо се в извършване на фактическо действие, дължимо въз основа на закона, а именно: публикуване на Платформата за достъп до обществена информация по смисъла на чл. 15В, ал.1 от ЗДОИ /създадена от МС/ информацията и документите, посочени в чл. 15В, ал.3 от ЗДОИ – подадените чрез платформата заявления, решенията по тях и съответно предоставената информация.

С жалбата се иска да бъде установено, че е налице посоченото незаконосъобразно фактическо действие, както и Кметът на СО да бъде задължен да извърши това действие, съобразно с разпореденото му задължение от чл. 15В, ал.3 от ЗДОИ.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и съобразно закона, намира за установено следното:

Предмет на делото е искането на Д. да бъде разпоредено на Кмета на СО да изпълни фактическо действие – да публикува на ПДОИ / чл. 15В от ЗДОИ/ информацията и документите, посочени в чл. 15В, ал. 3 от ЗДОИ, а именно – подадените чрез платформата заявления, решенията по тях и предоставената обществена информация.

В тази връзка лицето е направило и нарочно искане до Кмета на СО, на което е получил отговор с писмо №СОА19-ГР94-5352-1/12.11.2019г. от секретаря на СО, с което е уведомен, както следва:

Съгласно чл. 15, ал.1, т.17 от ЗДОИ, с цел осигуряване на прозрачност в дейностите на администрацията, както и за максимално осигуряване на достъпа до обществена информация, всеки ръководител на административна структура в рамките на изпълнителната власт периодично публикува информация, определена със Закон. Съгласно чл. 15А, ал.4 от ЗДОИ, информацията по чл. 15 от ЗДОИ се публикува и

съответно се обновява в срок да три дни от приемането на съответния акт или от създаването на съответната информация, а ако актът се обнародва – в срок до три работни дни от обнародването, освен ако в закон не е определен друг срок. Посочено е, че съгласно чл. 15А, ал.1, информацията по чл. 15 от ЗДОИ се публикува единствено на интернет страниците на съответните структури в системата на изпълнителната власт на субектите по чл.3, ал.1 от ЗДОИ.

Не се отрича още от ответника, че същият публикува на ПДОИ решението, постановено по заявление по ЗДОИ в неговата цялост, само в профила на заявителя / чл.11, ал.5 от Вътрешни правила, изх. № СОА19-ВК66-8206/09.10.2019г. / Вътрешните правила/. Съгласно чл. 11, ал.4 от Вътрешните правила, служителят, изготвил решението за предоставяне на обществена информация, указва на администратор-модератора видимата част на решението за публикуване, само в случай, че заявителят на информацията изрично е поискал публикуване в ПДОИ, както и по преценка на органа. Идентично е разрешението относно решенията за отказ за предоставяне на обществена информация /чл.12, ал.4 и ал.5 от Вътрешните правила/. Задължително се отбелязват: одобрено / при предоставяне на информацията;/ частично одобрено / при частично предоставяне на информацията;/ неодобрено / при отказ;/ информацията не съществува – при случай по чл. 33 от ЗДОИ; оставено без разглеждане / в случаите на чл. 25, ал.2 и чл. 29, ал.2 от ЗДОИ.

Органът се позовава на Инструкцията, публикувана на страницата на ПДОИ.

Органът още счита, че изричното предвиждане за съхранение на личните данни означава, че пълният текст на решението се публикува само в личния профил на заявителя, както и че цитираната информацията относно преписката по достъп на обществена информация, отговаря на изискването на закона за „публикуване“.

Същият счита, че това е в съответствие с предписанията на Инструкцията, публикувана на страницата на ПДОИ.

От приложенията на листи от 14 до 21 вкл. по делото се установява безспорно, че при подадени чрез Платформата от настоящия жалбоподател заявления за достъп до обществена информация, адресирани до Кмета на СО, в Платформата се отразява, както следва: заявлението на лицето, данни за фазата на производството – в обработка, решено, прекратено. В случай на постановено решение, е посочен неговият номер, както и резултата от същото – предоставена информация, частично предоставена информация, отказан достъп. Файлът със съответния акт не е активен за отваряне. Същият е активен в личния профил на заявителя и му е изпратен на хартиен носител, съответно на електронен такъв, според посоченото в заявлението на лицето.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Жалбата се явява недопустима, поради следното:

Не е спорно, че жалбоподателят е активен участник в производствата за получаване на обществена информация, като множество такива заявления са адресирани и до Кмета на СО, вкл. чрез Платформата на МС по чл. 15В от ЗДОИ. Приложените заявления са примерни, респ. отговорите по тях и съответното им отразяване в Платформата са примерни. Искането не е свързано с това, именно по приложените заявления органът да предприеме необходимите фактически действия така, щото актовете по същите да бъдат публикувани в Платформата.

Разпоредбата на чл. 256 от АПК предписва възможност за гражданите и организациите да защитят свои субективни права, корелативни на които са задължения на административен орган, изразяващи се във фактическо действие, което

е възникнало по силата на закона, но последният не е изпълнил. Това задължение обаче следва да удовлетворява конкретно субективно право на жалбоподателя, което именно обуславя правният му интерес да търси изпълнението на законовото задължение за осъществяване на фактическо действие, което органът не е изпълнил.

В процесния случай, тези изисквания не са налице.

Лицето твърди абстрактно, че органът не е изпълнил свое законово задължение, възникнало на основание чл. 15В, ал.3 от ЗДОИ, тъй като не публикува в ПДОИ пълния текст на решенията, които са постановени по заявления на лица по ЗДОИ през Платформата. Същият обаче не противопоставя свое защитимо право, което органът да е накарнал чрез осъществяване или неосъществяване на това фактическо действие. Начинът на публикуване на данните в платформата не се отразяват пряко на правата на лицето, тъй като няма спор, че същото е уведомено надлежно, съответно е запознато по установения от закона ред с пълния текст на постановените решения по неговото заявление, без оглед на резултата, като няма и искане в тази насока, съответно те не са предмет на производството.

Следователно, съдът приема, че се касае до налично предложение, отправено от Д., по смисъла на чл. 117 от АПК, с който е сезиран органът, в качеството му на субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ. В изготвения до лицето отговор е обективизирано мнението на органа относно поставения въпрос и то е, че с разписаните Вътрешни правила, е изпълнено изискването на ЗДОИ, чл. 15В, ал.3 и не следва да бъде преразглеждан установеният ред. Актовете, постановени по предложения и сигнали на администрацията, не подлежат на оспорване по съдебен път. С оглед това, съдът приема, че не е налице незаконосъобразно фактическо бездействие на администрацията по смисъла на чл. 256, ал.1 от АПК, каквото навежда жалбоподателят. Налице е различие във вижданията на органа и лицето относно начина на изпълнение на задължението, вменено на субектите по чл.3, ал.1 от ЗДОИ / какъвто безспорно е органът/ относно обема на въвеждане на данни от преписки по ЗДОИ в ПДОИ. Не е налице неизпълнение на фактическо действие, вменено със закон, тъй като публикуване се извършва. Това публикуване обаче не отговаря на разбирането на Д. за обема на публикуване на данните по принцип, а не относно негови лични преписки. Негови лични права не са засегнати от начина и обема на публикуване на данните по преписките. Същият е направил предложение за корекция, което е прието за неоснователно.

Следователно, не е налице фактическо бездействие на административен орган, с което се засягат права и интереси на жалбоподателя, поради което така формирано, искането се явява при липса на непосредствен правен интереси предмет.

Съдът намира този извод на органа за неправилен. В случая не се търси анализ на данни, а систематизирането им в определен вид, т.е. същите са налични и съществуват в ответника именно по повод осъществявана от него

По изложените съображения и на основание чл. 159, т.1 и т.4 и чл. 118, ал.3 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от Ю. Л. Д. против Кмета на Столична община с искане да бъде установено незаконосъобразно и противоправно бездействие от негова страна, изразяващо се в извършване на фактическо действие, дължимо въз основа на закона, а именно: публикуване на Платформата за достъп до обществена

информация по смисъла на чл. 15В, ал.1 от ЗДОИ /създадена от МС/ информацията и документите, посочени в чл. 15В, ал.3 от ЗДОИ – подадените Чрез платформата заявления, решенията по тях и съответно предоставената информация.

ПРЕКРАТЯВА производството по дело № 1309/2020г. по описа на АССГ, второ отделение, 48 ми състав.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от определението решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: